

Text: Ann Christine Montelius
Foto: Tomas Montelius

Bertil Wemmert ledde första gruppen

Närproducerat som alltid vid årets matvandring på Söderåsen

Kvidinge 160710

Portarna till Söderåsen slogs upp samtidigt som himlataket fortsatte att stänka ned sina eviga regndroppar över de lunkande folket på det årliga Matvandringsevenemanget söndagen den 10 juli. Men inte ens ett skyfall hade hindrat detta gäng, väl inplastade i allsköns regntåliga kreationer.

Matvandringen, arrangerat av Centern i Åstorp i samarbete med Studieförbundet Vuxenskolan, är sedan nio år ett populärt nöje i bygden. De som väl hittat hit tycks komma tillbaka, gärna då i sällskap med barn och barnbarn. De c:a 110 deltagarna hade tre hålltider med en halvtimmes mellanrum att välja på för en kommande runda med guide.

Det var fem år sedan Söderåsens Forsgård senast var mötesplatsen från vilken matvandringen startar och avslutas.

Närproducerad, ekologisk mat serverades i grillkåtor på detta ljuvliga rekreationsställe intill dammar och beteshagar efter vandringen. Enbart att få uppleva den tidlösa skönheten och lugnet som rådde på gården, räckte långt.

Det är just detta att uppleva, smaka och dofta på naturupplevelser och naturens produkter i vårt närområde som är det fungerande konceptet i de numera traditionella matvandringarna på Söderåsen.

Sju stationer på vägen bjöd i år på smakprov av närodlat och närproducerat: Chocolauto, Ebbessons gårdsmejeri, Kullamust, Olofsgården, Skånemejerier, Sigvard Månsgårds gårdsbutik och Söderåsens Forsgård.

På en minimarknad fanns sedan vid slutspurten dessa produkter till salu. Bl.a. ostarna från Ebbessons fick många att öppna plånboken.

I denna grupp, där vi lunkade fram i ett lugnt mak utan stress hade vi som ciceron Centerns Bertil Wemmert som bjöd på kulturhistoriskt intressanta inslag. Bl.a. fick vi veta att jorden där nässlorna blommar är extremt kväverik och att det ofta är generationers hästgödsel som satt fart på både kväven och nässlorna. Nässlorna lär fortfarande blomma där Karl XII:s likfärd, drog fram med alla hästekipage.

Det är alltså mycket matnyttigt förutom det som stoppas i munnen man kan uppleva på en matvandring på några timmar. Förutom den vackra naturen, hästar och beteshagar mötte vi på hemvägen en ljuvlig liten krabat som dök fram på ett fält – en nyfiken, rådjurskalv som undrade vad som var på gång i hans annars så fridfulla territorium.

Det var inte bara det lilla rådjurskidet som tittade fram vid hemresan. Även solen gjorde visit och stannade kvar, resten av gänget till gagn.

